

MINEIUL LUNII AUGUST, ZIUA A CINCISPREZECEA

Adormirea Preasfintei măritei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

© www.teologie.net

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce buze vom ferici noi, smeriții, pe Născătoarea de Dumnezeu? Pe cea mai cinstită decât făptura, și mai sfântă decât Heruvimii și decât toți îngerii; pe scaunul Împăratului cel neclintit; pe casa în care a locuit Cel Preaînalt; pe mântuirea lumii și dumnezeiasca sfințenie? Cea care dă credincioșilor întru dumnezeiască pomenirea ei, din destul mare milă (de două ori).

Ce cântări minunate au fost cele aduse ție atunci, Fecioară, de către cei ce au stat împrejurul patului tău? Toți Apostolii Cuvântului cu spaimă grăiau: Se duce camera Împăratului, se înalță sicriul sfințeniei; uși deschideți-vă, ca să intre ușa lui Dumnezeu întru multă bucurie, care neîncetat cere mare milă pentru lume.

Ce cântări duhovnicești vom aduce ție acum, Preasfântă? Căci cu Adormirea ta cea fără de moarte, toată lumea ai sfințit și la cele mai presus de lume te-ai mutat, ca să vezi frumusețea Atotțiitorului și împreună să te bucuri cu Dânsul ca o maică. Cetele îngerești și sufletele dreptilor te înconjoară acum pe tine, curată; cu aceia împreună cere nouă pace și mare milă.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Mireasa cea cu totul fără prihană și Maica bunăvoinței Tatălui, cea ce mai înainte a fost rânduită lui Dumnezeu spre locaș, prin împreunarea Lui cea neamestecată astăzi preacurat sufletul său înaintea Făcătorului și Dumnezeu și-a pus. Puterile celor fără de trup, cu dumnezeiască cuviință cuprind pe Maica Vieții care se mută cu adevărat la viață, făclia Luminii celei neapropiate, izbăvirea credincioșilor și nădejdea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Ceata ucenicilor s-a adunat să îngroape pe Maica cea de Dumnezeu Născătoare, venind de la margini, aduși cu voința cea atotputernică.

Stih: Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale (Ps. 131, 8).

Mireasa lui Dumnezeu, Împărăteasa Fecioară, mărirea celor aleși și lauda fecioarelor la Fiul său se mută.

Stih: Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda (Ps. 131, 11).

Adunatu-s-a ceata ucenicilor, cu preamărire, de la marginile lumii, să îngroape trupul tău cel dumnezeiesc și nestruciat.

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Stăpână, ceea ce ești bună, ridică sfintele tale mâini la Fiul tău și Făcătorul cel iubitor de suflete, să se milostivească spre robii tăi.

TROPARUL, glasul 1:

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Viață, fiind Maica Vieții; și cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre.

Ectenia și otpustul

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul... Starea întâia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul 1.

Însăși Podobia:

O, preaslăvită minune! Izvorul Vieții în mormânt se pune, și scară către Cer mormântul se face; veselește-te Ghetsimani, a Născătoare de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioșii, pe Gavriil având începător cetelor: Cea plină de dar bucură-te, căci cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă (de trei ori).

Minunate sunt tainele tale, curată: Celui de sus scaun te-ai arătat, stăpână, și de pe pământ la cer te-ai mutat astăzi. Mărirea ta cu bună cuviință, cu daruri de lumini dumnezeiești strălucind, fecioare, cu Maica Împăratului, la înălțime suiți-vă. Cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă (de trei ori).

A ta Adormire măresc: Stăpâniile, Scaunele, Căpeteniile, Domniile, Puterile, Heruvimii și Serafimii. Se bucură pământeni, înfrumusețându-se cu dumnezeiască mărirea ta. Înaintea ta cad împărații, cu Arhanghelii și cu Îngerii, cântând: Cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă (de două ori).

Slavă... Și acum..., se cântă pe 8 glasuri:

Glasul 1:

Cu voia cea dumnezeiește stăpânitoare, de pretutindeni purtătorii de Dumnezeu Apostoli au fost ridicați pe nori și aduși pe sus...

Glasul al 5-lea:

Ajungând la preacuratul și de viață purtătorul tău trup, cu dragoste l-au sărutat...

Glasul al 2-lea:

Iar puterile cerești, cele mai înalte, cu al lor Stăpân au venit...

Glasul al 6-lea:

De Dumnezeu primitorul și precuratul trup petrecându-l, de spaimă fiind cuprinse, frumos mergeau înainte și în chip nevăzut strigau maimarilor cetelor celor mai de sus: Iată Împărăteasa tuturor, dumnezeiasca Fiică, a venit...

Glasul al 3-lea:

Ridicați porțile și în chip frumos primiți pe aceasta, pe Maica Luminii celei pururea fiitoare...

Glasul al 7-lea:

Că printr-înșă, spre care a căuta nu putem, s-a făcut mântuire la tot neamul omenesc...

Glasul al 4-lea:

Și acesteia a-i da cinstire după vrednicie cu neputință este, căci slava ei covârșește toată mintea...

Glasul al 8-lea:

Pentru aceasta, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pururea cu purtătorul de viață Împărat și Cel născut al tău viețuind, roagă-te neîncetat să păzească și să mântuiască de toată asupraea cea potrivnică pe poporul tău cel nou. Că pe tine folositoare te-am câștigat...

Glasul 1:

Și în veci în chip luminat te ferim.

Intrarea cu cădelnița: Lumină lină... Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la Facere (28:10-17), citire:

Ieșind Iacov din Beer-Șeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfințise soarele. Și luând una din pietrele locului aceluia și punându-și-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Și a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu

vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării și i-a zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ți-l voi da ție și urmașilor tăi. Urmașii tăi vor fi mulți ca pulberea pământului și tu te vei întinde la apus și la răsărit, la miazănoapte și la miazăzi, și se vor binecuvânta întru tine și întru urmașii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine și te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta și nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ți-am spus.” Iar când s-a deșteptat din somnul său, Iacov a zis: „Domnul este cu adevărat în locul acesta și eu n-am știut!”. Și, spăimântându-se Iacov, a zis: Cât de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!”.

Din Proorocia lui Iezechiel (43:26-44:4), citire:

Așa grăiește Domnul: „Șapte zile să faci ispășire pentru jertfelnic, să-l cureți și să-l sfințească. Iar după sfârșitul acestor zile, în ziua a opta și mai departe, preoții vor înălța, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre și jertfele de împăcare și Eu Mă voi milostivi spre voi.” Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și mi-a zis Domnul: „Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât privește pe rege, el se va așeza acolo ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porții va intra și pe aceeași cale va ieși.” După aceea m-a dus pe calea porții de la miazănoapte, în fața templului, și am privit, și iată slava Domnului umplea templul Domnului, și am căzut cu fața la pământ.

De la Pilde (9:1-11), citire:

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stâlpi, a înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetății: „Cine este neînțelept să intre la mine!”. Și celor lipsiți de bunăchibzuială le zice: „Veniți și mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea ca să rămâneți cu viață și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii!”. Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul, și cel ce dojenește pe cel fără de lege își atrage ocară. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept, și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui Sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1, însuși glasul:

Cu cuviință era numai văzătorilor Cuvântului și slugilor Lui, să vadă și Adormirea Maicii Lui celei după trup. Și să mărturisească taina ei cea mai de pe urmă: că au văzut nu numai înălțarea Mântuitorului de pe pământ, ci și mutarea celei ce L-a născut pe El. Pentru aceasta de pretutindeni adunându-se cu dumnezeiască putere, la Sion au ajuns și au petrecut pe cea mai înaltă

decât Heruvimii care mergea la cer. Aceleia și noi împreună cu dânșii ne închinăm, ca celei ce se roagă pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea, a lui Anatolie:

Ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai mărită decât Heruvimii, și mai cinstită decât toată făptura; cea care, pentru prea multa ei curăție, a fost locaș Ființei celei pururea veșnice, astăzi în mâinile Fiului său și-a dat preasfântul său suflet. Aceasta umple toate de bucurie și nouă ne dăruiește mare milă.

Același glas, a lui Ioan:

Mireasa cea cu totul fără prihană și Maica bunăvoinței Tatălui; cea ce mai înainte a fost rânduită lui Dumnezeu spre locaș prin împreunarea Lui cea neamestecată, astăzi preacurat sufletul său înaintea Făcătorului și Dumnezeu și-a pus. Puterile celor fără de trup cu dumnezeiasca cuviință cuprind pe Maica Vieții care se mută cu adevărat la viață, făclia Luminii celei neapropiate, izbăvirea credincioșilor și nădejdea sufletelor noastre.

Glasul al 3-lea, a lui Gherman:

Veniți toate marginile pământului să ferim cinstita mutare a Maicii lui Dumnezeu; că în mâinile Fiului său sufletul său cel fără prihană și-a pus. Pentru aceasta cu sfântă Adormirea ei lumea la viață a fost adusă. Iar acum cu psalmi, cu laude și cu cântări duhovnicești, împreună cu cei fără de trup și cu Apostolii, prăznuiește luminat.

Slavă..., glasul al 5-lea, a lui Teofan.

Veniți adunarea iubitorilor de praznic, veniți să împreunăm ceată, veniți să încununăm Biserica cu cântări la Adormirea cortului lui Dumnezeu. Că astăzi cerul îți desface sânurile, primind pe ceea ce a născut pe Cel neîncăput de toate. Și pământul, cel ce dă izvor de viață și binecuvântare, se împodobește cu bună frumusețe. Îngerii se împreună ceată cu Apostolii, cu frică privind cum ceea ce a născut pe Începătorul Vieții se mută din viață la Viață. Toți să ne închinăm ei, rugându-ne: Nu uita stăpână părășia cea de un neam cu cei ce prăznuiesc cu credință preasfântă Adormirea ta.

Și acum..., același glas:

Cântați popoare Maicii Dumnezeului nostru, cântați că astăzi prealuminat sufletul său l-a pus în preacuratele palme ale Celui ce S-a întrupat dintr-însa fără sămânță. Căruia se și roagă neîncetat să dăruiască lumii pace și mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 4-lea, însuși glasul:

Veniți să laudăm popoare pe Preasfânta curata Fecioara, din care în chip de negrăit a ieșit întrupat Cuvântul Tatălui. Și să strigăm, grăind: Binecuvântată ești tu între femei; fericit este pântecul care a încăput pe Hristos. Ceea ce ți-ai dat sufletul în sfintele Lui mâini, roagă-te, Preacurată să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale (Ps. 131:8).

Preacinstită Adormirea ta, Preasfântă Fecioară curată, mulțimile îngerilor în cer și neamul omenesc pe pământ o fericim. Că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pe Acesta nu înceta a-L ruga pentru noi, care, după Dumnezeu, ne-am pus nădejdea spre tine, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, ceea ce nu știi de nuntă.

Stih: Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda (Ps. 131,11).

Cântarea lui David să cântăm astăzi popoare, lui Hristos Dumnezeu, că zice: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei; aduce-se-vor întru veselie și bucurie, că cea care este din sămânța lui David și prin care noi ne-am îndumnezeit, în mâinile Fiului și Stăpânului său s-a dat, cu preamărire și mai presus de cuvânt. Pe aceasta, ca pe Maica lui Dumnezeu, laudând-o, strigăm și zicem: Izbăvește-ne pe noi, cei ce te mărturisim pe tine, de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia și izbăvește de nevoi sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., același glas:

Când te-ai dus, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, la Cel ce S-a născut din tine în chip de negrăit, fost-au de față Iacov, fratele lui Dumnezeu și întâiul ierarh, și Petru cel mai de cinste între Apostoli și vârful cuvântătorilor de Dumnezeu, și toată dumnezeiasca adunare a Apostolilor, cu adevărate învățături laudând dumnezeiasca și minunata taină a rânduielii lui Hristos Dumnezeu. Și îngropând trupul tău cel de Viață începător și de Dumnezeu primitor, s-au bucurat, Prealăudată. Iar de sus preasfintele și mai-marile puteri îngerești spăimântându-se, privind unii la alții, ziceau: Ridicați porțile voastre și primiți pe ceea ce a născut pe Făcătorul cerului și al pământului, și cu doxologii să laudăm cinstitul și sfântul trup care a încăput pe Cel nevăzut de noi și Domnul. Pentru aceasta și noi prăznuind pomenirea ta, strigăm către tine, Prealăudată: Înaltă fruntea creștinilor și izbăvește sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor.

TROPAR, glasul 1: Întru naștere fecioria ai păzit... (de 3 ori), caută la Vecernia mică.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de 3 ori).

După Catisma întâia, Sedeaalna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Preacinstita împreunare a înțelepților Apostoli s-a adunat în chip minunat să îngroape cu preamărire trupul tău cel preacurat, de Dumnezeu Născătoare, Prealăudată. Cu aceia împreună au cântat și mulțimile îngerilor, lăudând cu cinste mutarea ta, pe care cu credință o prăznuim.

Slavă..., Și acum..., iarăși aceasta:

După Catisma a doua, Sedeaalna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Întru nașterea ta, zămislirea a fost fără sămânță; întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune; minune îndoită întru minune s-a adunat, de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip, neștiind de bărbat, ai fost hrănitore de prunc, curată fiind, și cum Maică lui Dumnezeu fiind, ca o purtătoare de moarte, miresme răspândești. Pentru aceasta cu îngerii grăim către tine: Bucură-te, ceea ce ești plină de dar.

Slavă..., Și acum..., iarăși aceasta:

După Polieleu, Sedeaalna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Strigă Davide: Ce praznic este acesta, pe care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor: că pe fiica, Maica lui Dumnezeu și Fecioara, a mutat-o la locașurile cele de acolo, Hristos, Cel ce S-a născut dintr-însa fără sămânță? Pentru aceasta se bucură maicile, fecioarele și miresele lui Hristos, grăind: Bucură-te, ceea ce te-ai mutat la împărățiile cele de sus.

Slavă... Și acum..., iarăși aceasta:

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău, în tot neamul și neamul (Ps. 44, 20).

Stih: Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta (ps.44,12).

Toată suflarea...

Evangelhia de la Luca (I, 39-46,56): În zilele acelea sculându-se Maria...

Psalmul 50.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum..., iarăși aceasta.

Apoi: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre.

Și Stihira, glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Când mutarea preacuratului tău trup se gătea, atunci Apostolii, stând împrejurul patului, cu cutremur te vedeau. Și unii căutând spre trup, de spaimă erau cuprinși, iar Petru cu lacrimi a grăit către tine: O, Fecioară! Te văd limpede întinsă pe pat pe tine viața tuturor, în care S-a sălășluit îndulcirea vieții celei ce va să fie și mă minunez. Ci, o, Preacurată, roagă-te cu deadinsul Fiului și Dumnezeului tău să păzească cetatea ta nevătămată.

CANOANELE

Irmoasele ambelor Canoane, de câte 2 ori, iar troparele de la amândouă Canoanele, pe 12.

CÂNTAREA 1-A

Canonul întâi, al lui Cosma.

Irmosul, glasul 1:

Cea împodobită cu dumnezeiasca mărire, sfințita și lăudata pomenirea ta, Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adunat; și începând Mariam, cu timpane și cu hore, cântă Unuia-Născut al tău, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Petrecut-au cetele celor fără trup în Sion dumnezeiescul tău trup cel ce mergea la cer. Și fără de veste adunându-se mulțimea Apostolilor de la margini, a stat îndată înaintea ta Născătoare de Dumnezeu. Cu aceia, Preacurată Fecioară, cinstită pomenirea ta prăznuim.

Răsplătiri de biruință ai luat asupra firii, curată, pe Dumnezeu născând. Însă urmând Făcătorului și Fiului tău, mai presus de fire te-ai supus legilor firii. Pentru aceasta după ce ai murit, te-ai sculat, cu Fiul tău în veci viețuind.

Canonul al doilea, al lui Ioan Damaschin

Irmosul, glasul al 4-lea:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duh, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta Adormirea ei, bucurându-mă.

Fecioare tinere, cu Mariam proorocița, cântare de petrecere acum cântați. Că Fecioara și singura de Dumnezeu Născătoarea la odihna cerească se mută.

După vrednicie, pe tine, ca pe un cer însuflețit, te-au primit cereștile și dumnezeieștile locașuri, Preacurată. Și ai stat luminos înfrumusețată, ca o mireasă cu totul fără prihană, înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Catavasi: Irmoasele de la amândouă Canoanele.

CÂNTAREA A 3-A:

Irmosul:

Cel ce ești făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, Hristoase, neclintită și nemișcată, întărește Biserica, Cel ce Însuși ești Sfânt și întru Sfinți Te odihnești.

Pe tine, femeie moartă, însă mai presus de fire, și Maică a lui Dumnezeu, văzându-te măriții Apostoli, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu frică te-au atins cu mâinile pe tine, cea strălucită cu mărire, ca pe o sălășluire în care Dumnezeu a locuit văzându-te.

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu aducând tăierea mâinilor batjocoritoare ale celui îndrăzneț, păzind în slava Dumnezeirii cinstea sicriului celui însuflețit, în care Cuvântul trup S-a făcut.

Alt Canon

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască Adormirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Din coapse muritoare ieșind, curată, cu firea asemenea fiind, odihnă ai primit. Și ca ceea ce ai născut Viața cea adevărată, te-ai mutat la Viața cea dumnezeiască și ipostatnică.

Adunarea cuvântătorilor de Dumnezeu de la margini, și mulțimea îngerilor de sus au mers la Sion cu voința cea atotputernică, după vrednică datorie slujind, stăpână, îngropării tale.

IPACOI, glasul al 5-lea:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că întru tine, Cel neîncăput, Hristos Dumnezeuul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiti suntem și noi, folositoare pe tine avându-te. Că ziua și noaptea te rogi pentru noi, iar tăria poporului tău cu rugăciunile tale se întărește. Pentru aceasta lăudându-te, grăim ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine.

CÂNTAREA A 4-A:

Irmosul:

Graiurile proorocilor și preînchipuirile au proorocit întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru lumina neamurilor va ieși, și va striga Ție adâncul cu veselie: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Vedeți popoare și vă mirați că, muntele cel sfânt și prea vădit al lui Dumnezeu, la locașurile cele cerești de sus se ridică; cerul cel pământesc în locașul cel ceresc și nesticăcios se sălășluiește.

La viața cea pururea veșnică și mai bună, moartea ta a fost trecere, curată, din cea vremelnică, la cea dumnezeiască cu adevărat și netrecătoare mutându-te, Preacurată, vezi întru veselie pe Fiul și Domnul tău.

Ridicatu-s-au porțile cerești, îngerii au lăudat și a primit Hristos vistieria fecioriei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie și Serafimii te slăvesc, bucurându-se.

Alt Canon

Irmosul:

Sfatul cel neurmat și Dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Minune era a vedea cerul cel însuflețit al Împăratului tuturor, trecând din deșertăciunile pământului. Cât sunt de minunate lucrurile Tale! Slavă puterii Tale, Doamne.

Întru mutarea ta, Maica lui Dumnezeu, trupul cel preadesfătat și de Dumnezeu primitor, oștile îngerești, cu preasfințite aripi, cu frică și cu bucurie l-au acoperit.

De vreme ce Rodul cel necuprins al acesteia, prin care cerul s-a făcut, a luat îngropare de bunăvoie ca un mort, cum să nu sufere îngropare ceea ce a născut neștiind de nuntă.

CÂNTAREA A 5-A:

Irmosul:

Dumnezeiasca și nespusa frumusețe a bunătăților Tale, Hristoase, voi spune: Că din veșnica slavă strălucire împreună-vecuitoare și ipostatnică luând, din pântec fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric și din umbră le-ai răsărit ca un soare.

Ca pe nor adunarea Apostolilor, Fecioară, fiind purtată, s-a adunat în Sion de la margini, ca să slujească ție, norului celui ușor, din care Dumnezeu cel Preaînalt, celor din întuneric și din umbră, le-a răsărit Soare al dreptății.

Limbile cele de Dumnezeu primite, ale trâmbițelor dumnezeieștilor bărbați, cu glas bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu au strigat cântare de petrecere, cu Duhul glăsuind: Bucură-te, izvorul cel nestricat al întrupării lui Dumnezeu celei de viață începătoare și izbăvirea tuturor.

Alt Canon

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate întru cinstită Adormirea ta; că tu, Fecioară neispită de nuntă, de pe pământ te-ai mutat la veșnicile locașuri, și la Viața cea fără de sfârșit. Iar acum tuturor celor ce te laudă pe tine, mântuire le dăruiești prin mijlocirile tale.

Să glăsuiască trâmbițele cuvântătorilor de Dumnezeu astăzi; limbile omenști cele mult-grăitoare acum să laude; și să strige toată suflarea, cu lumină nemăsurată strălucind; îngerii să cânte Adormirea Fecioarei.

Se cuvenea, Fecioară, ca vasul alegerii, locașul de petrecere cel minunat și cu totul sfințit lui Dumnezeu, să fie primit dumnezeiește și cu cântări să fie cu adevărat mărit, de Dumnezeu Născătoare, Prealăudată.

CÂNTAREA A 6-A:

Irmosul:

Focul cel dinăuntru al chitului născut în luciul mării a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia prooroc Iona s-a arătat. Că fiind izbăvit precum s-a și spus mai înainte, nevătămat striga: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne.

Datu-ți-a ție cele mai presus de fire Împăratul, Dumnezeuul tuturor; că precum în naștere fecioară te-a păzit, așa și în groapă trupul ți-a ferit fără stricăciune; și împreună te-a preamărit în dumnezeiasca mutare, cinste ție, Maicii, ca un fiu dăruindu-ți.

Cu adevărat pe tine ca pe o făclie luminoasă a Focului celui fără materie; ca pe o cădelniță de aur a Cărbunelui celui dumnezeiesc; ca pe o năstrapă și toiag și tablă de piatră de Dumnezeu scrisă; ca pe un sicriu sfânt și ca pe o masă a pâinii vieții, în Sfânta Sfintelor te-a sălășluit, Fecioară, Cel născut al tău.

Alt Canon

Irmosul:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru dânsa.

Din tine a răsărit Viața, cheile fecioriei nesticând; deci cum ar fi fost preacuratul și de viață începătorul tău trup, împărtășit cu ispita morții?

Locaș fiind Vieții, ai dobândit Viața cea pururea fiitoare; că prin moarte ai trecut la viață, ceea ce ai născut Viața cea într-un singur Ipostas.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce este în rugăciuni și în folosințe neadormită, nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o. Căci ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pântecel ei cel pururea fecioresc.

ICOS

Îngrădește-mi gândurile mele, Mântuitorul meu; că îndrăznesc a lăuda pe Preacurata Maica Ta, zidul lumii; în turnul cuvintelor mă întărește și în locașurile gândurilor mă fă puternic. Că Tu strigările și cererile celor ce cer cu credință le plinești. Deci dăruiește-mi mie limbă bine grăitoare și cuget nerușinat. Că toată darea strălucirii de la Tine se trimite, Dătătorule de lumină, Cel ce Te-ai sălășluit în pântecel ei cel pururea fecioresc.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincisprezecea, cinstita Adormire a Preamăritei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

Când a binevoit Hristos Dumnezeu nostru să ia pe Maica Sa la Sine, atunci cu trei zile înainte a făcut-o să cunoască, prin mijlocirea îngerului, mutarea sa cea de pe pământ. Căci Arhanghelul Gavriil, venind la dânsa, a zis: Acestea zice Fiul tău: Vremea este a muta pe Maica mea la Mine. Nu te teme de aceasta, ci primește cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii la viața cea nemuritoare. Născătoarea de Dumnezeu s-a bucurat cu bucurie mare, și cu dorul ce avea ca să se mute la Fiul său, s-a suit degrab în Muntele Măslinilor ca să se roage, căci avea obicei de se suia adesea acolo de se ruga. Și s-a întâmplat atunci un lucru minunat. Când s-a suit acolo Născătoarea de Dumnezeu, atunci de la sine s-au plecat pomii ce erau pe munte, și au dat cinstea și închinăciunea ce se cădea către stăpâna, ca și cum ar fi fost niște slugi însuflețite.

După rugăciune s-a întors acasă, și îndată s-a cutremurat casa cu totul, iar ea, aprinzând multe luminări și mulțumind lui Dumnezeu și chemând rudeniile și vecinii, și-a grijit toată casa, și-a gătit patul și toate cele ce se cădea de îngroparea ei. Și a spus cele ce i-a zis îngerul, despre a sa mutare la cer. Iar spre încredințarea celor zise, a arătat și darul ce i se dăduse: o stâlpăre de finic. Iar femeile chemate, dacă au auzit acestea, au plâns cu tânguire și cu lacrimi și au suspinat cu jale. Deci potolindu-se ele din tânguire, s-au rugat să nu rămână sărace de dânsa. Iar Preacurata le-a adeverit, că mutându-se la ceruri, nu numai pe dânsa, ci și pe toată lumea o va cerceta și o va umbri. Și așa alina întristarea cea mare cu cuvinte mângâietoare. Apoi a arătat despre cele două veșminte ale sale ca să le ia două văduve sărace, fiecare din ele câte unul, care-i erau ei prietene și cunoscute și de la dânsa le era hrana.

Și vorbind ea acestea și învățând, s-a făcut fără de veste sunet de grabnic tunet, și arătare de mulți nori, care aduceau de la marginile lumii, pe toți ucenicii lui Hristos la casa Maicii lui Dumnezeu. Între care erau și de Dumnezeu înțelepții ierarhi: Dionisie Areopagitul, Ierotei și Timotei. Aceștia, dacă au aflat pricina venirii lor, așa adunați fiind, au zis aceste cuvinte către dânsa: "Noi, o, stăpână, știindu-te în lume, ca și un singur Stăpânul nostru și Dascălul ne mângâiam; dar acum cum vom putea să suferim greul acesta? Însă de vreme ce cu voia Fiului și Dumnezeului tău te muți spre cele ce sunt mai presus de lume, pentru aceasta plângem, precum vezi și lacrimăm, cu toate că într-alt chip ne bucurăm despre cele ce sunt asupra ta rânduite." Acestea au zis și vărsau lacrimi, iar ea a zis către dânsii: "Prietenii mei și ucenicii Fiului și Dumnezeului meu, nu faceți bucuria mea plângere, ci-mi îngrijiți trupul, precum eu îl voi închipui pe pat."

Când s-au săvârșit cuvintele acestea, iată a sosit și minunatul Pavel, vasul cel ales, care căzând la picioarele Maicii lui Dumnezeu, s-a închinat și deschizându-și gura a lăudat-o cu multe cuvinte, zicând: "Bucură-te Maica Vieții, împlinirea și încheierea propovăduirii mele; că măcar că pe Hristos Fiul tău trupește pe pământ nu L-am văzut, însă pe tine văzându-te, mi se părea că pe Dânsul îl văd."

După aceasta, luând Fecioara iertăciune cu toți, s-a culcat pe pat și și-a închipuit preacuratul său trup precum a vrut; și a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pașnica ei petrecere, și i-a umplut și pe dânsii de binecuvântarea ei. Și așa în mâinile Fiului și Dumnezeului său și-a dat sufletul.

Și îndată ochii orbilor s-au luminat și auzul surzilor s-a deschis, ologii s-au îndreptat și tot felul de patimă și de boală lesne se tămăduia. După aceea a început Petru cântarea cea de ieșire și ceilalți Apostoli; unii au ridicat patul, alții mergeau înainte cu făclii și cu cântări, petrecând spre

mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Atunci s-au auzit și îngerii cântând și văzduhul era plin de glasurile cetelor celor mai presus de firea omenească.

Pentru aceste lucruri, mai marii iudeilor, invitând pe unii din popor i-au plecat să se ispitească a surpa jos patul în care zăcea trupul cel de viață începător, și a-l lepăda pe dânsul. Dar dreptatea lui Dumnezeu ajungând pe îndrăzneții și obraznicii aceia, le-a făcut pedeapsă tuturor prin orbirea ochilor. Iar pe unul dintr-înșii, care mai nebunește se pornise de apucase acel sfânt pat, l-a lipsit și de amândouă mâinile, care au rămas spânzurate de pat, tăiate de dreapta judecată a lui Dumnezeu. Iar acela, crezând din tot sufletul, a aflat tămăduire, și s-a făcut sănătos ca și mai-nainte. În același chip și cei ce orbiseră, crezând și punând asupra lor o parte din poala patului, au dobândit vindecare.

Iar Apostolii, sosind la satul Ghetsimani, au așezat acel de viață începător trup în mormânt, și au stat trei zile lângă dânsul, auzind neîncetat glasuri îngeresti.

Și de vreme ce, după dumnezeiasca rânduială, a lipsit unul din Apostoli, adică Toma, care nu s-a aflat la preamărita îngropare, ci sosind cu trei zile mai pe urmă, era mâhnit foarte și întristat, că nu se învrednicise să vadă și el ca și ceilalți Apostoli trupul; și au deschis cu socoteală mormântul pentru dânsul ca să se închine și el aceluia preasfânt și preacurat locaș, adică trupului Născătoarei de Dumnezeu. Și dacă a văzut s-a minunat că a aflat mormântul fără de sfântul trup, și era numai giulgiul, care rămăsese mângâiere Apostolilor și tuturor credincioșilor, și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu. Că și până astăzi mormântul cel cioplit în piatră, așa se vede deșert de trup și este cinstit cu închinăciune, întru mărirea și cinstea preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

CÂNTAREA A 7-A:

Irmosul:

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul adică l-a răcorit, iar de mânie și-a răs; prin vioara cea cuvântătoare și de Dumnezeu însuflețită, care cu cele trei cântări ale sfinților, împotriva organelor de cântare ale păgânilor în mijlocul văpăii, a răsunat: Preaslăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Tablele cele de Dumnezeu lucrate și scrise cu dumnezeiescul Duh, Moise cu mânie le-a sfărâmat; iar Stăpânul aceluia păzind nevătămată pe ceea ce L-a născut, în locașurile cerești acum a așezat-o. Cu aceia săltând grăim lui Hristos: Preaslăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

În bine slăvita și aleasa zi a mutării Curatei Fecioare, cu mâini iscusite să cântăm în chimvale și în lăuta inimii și cu buze curate să dăm glas gândului înalt în trâmbiță și să grăim: Preaslăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Poporul, cel de Dumnezeu înțelept, adună-te; că locașul dumnezeieștii slave din Sion se mută la locașul ceresc. Acolo este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, glasul bucuriei celei negrăite al celor ce cântă lui Hristos întru veselie: Preaslăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Alt Canon

Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Doamne și fecioare, cinstiți pomenirea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu; bătrâni și domni, împărați și judecători, cântați: Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Să trâmbițeze cu trâmbiță duhovnicească munții cei cerești; să se bucure acum dealurile și să salte dumnezeieștii apostoli; că Împărăteasa se mută la Fiul său, să împărățească cu Dânsul în veci.

Preasfințită mutarea Maicii Tale celei dumnezeiești și nestrucate, cetele cele mai presus de lume ale puterilor celor de sus le-a adunat, ca să se veselească împreună cu cei de pe pământ, care cântă Ție: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

CÂNTAREA A 8-A:

Irmosul:

Îngerul lui Dumnezeu cel prea puternic a arătat tinerilor văpaia răcorind pe cuvioși, iar pe cei necredincioși arzând; și pe Născătoarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a morții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L laudăm cei mântuiți și să-L preaînălțăm în toți vecii.

Cu cuvinte au urmat dumnezeiescului sicriu celui de sfințenie, toată mulțimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion, strigând: Unde te duci acum cortul Dumnezeului celui viu? Nu înceta privind la cei ce cântă cu credință: Pe făcătorul singur să-L laudăm cei mântuiți și să-L preaînălțăm în veci.

Înălțându-ți mâinile cu care ai îmbrățișat pe Dumnezeu trupește, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai zis cu îndrăzneală ca o maică către Cel pe Care l-ai născut: Pe cei pe care mi i-ai dat mie în veci îi păzește, că strigă către Tine: Pe Făcătorul singur să-L laudăm cei mântuiți și să-L preaînălțăm în veci.

Alt Canon

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-Ți cânte Ție: Pe Domnul lucrurile laudați-L și-L preaînălțați în toți vecii.

Pomenirea ta, Fecioară Preacurată, o măresc Căpeteniile și Stăpâniile și Puterile, Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii și Serafimii; iar neamul omenesc o laudăm și o preaînălțăm în toți vecii.

Cel ce S-a sălășluit în chip minunat în pântecul tău cel curat și din el S-a întrupat, Acesta duhul tău cel prea sfințit primindu-l, la Sine i-a făcut odihnă, ca un datornic Fiu. Pentru aceasta pe tine, Fecioară, te laudăm, și te preaînălțăm în toți vecii.

O, minuni mai presus de minte, ale pururea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu! Că în groapă sălășluindu-se, a arătat groapa rai. Acesteia stând înaintea astăzi, bucurându-ne, cântăm: Pe Domnul laudați-L lucrurile și-L preaînălțați în toți vecii.

CÂNTAREA A 9-A:

Ceea ce ești mai cinstită... **nu se cântă, ci se cântă stihurile acestea:**

Stih: Neamurile toate te fericesc pe tine, singura de Dumnezeu Născătoare.

Se biruiesc hotarele firii întru tine, Curată Fecioară, că nașterea feciorește, și moartea arvunește viață. Ceea ce ești după naștere fecioară și după moarte vie, izbăvești pururea Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Spăimântatu-s-au puterile îngeresti, văzând în Sion pe Stăpânul lor, luând pe mâini suflet de femeie. Căci către ceea ce L-a născut întru curăție, El ca un fiu a strigat: Vino, curată, și cu Fiul și Dumnezeuul tău împreună te preaslăvește.

Așezat-a ceata Apostolilor trupul tău cel de Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l, și cu glas mare vestind. Și în cereștile cămări, la Fiul tău, mergând, izbăvești pururea, Fecioară, moștenirea ta.

Alt Canon

Stih: Îngerii văzând Adormirea Fecioarei s-au spăimântat: cum Fecioara de pe pământ se înalță la cele de sus.

Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfințita Adormire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea fecioară.

Veniți în Sion, în muntele cel dumnezeiesc și glasul lui Dumnezeu cel voi auzind, să ne bucurăm văzând că pe Născătoarea de Dumnezeu la cortul cel foarte bun și dumnezeiesc, în sfintele sfintelor, ca pe Maica Sa, Hristos a mutat-o.

Veniți credincioșii să ne apropiem la mormântul Maicii lui Dumnezeu; și să-l cuprindem cu inima, cu buzele, cu ochii și cu fața, curat atingându-ne de el. Și să luăm daruri prisositoare de tămăduiri, care izvorăsc din izvorul cel pururea curgător.

Primește de la noi cântare de petrecere, Maica Dumnezeului celui viu. Și cu darul tău, cel dumnezeiesc și de lumină purtător ne umbrește și iubitorului de Hristos popor pace, iertare și sufletelor mântuire dăruiește.

LUMINÂNDA

Însăși Podobia:

Apostoli de la margini adunându-vă aicea, în satul Ghetsimani, îngropați trupul meu; și Tu, Fiule și Dumnezeule meu, primește duhul meu. (de trei ori)

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Întru mărită Adormirea ta, cerurile se bucură și oștile îngeresti se veselesc; și tot pământul se bucură, cântare de îngropare glăsuind ție, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de nuntă, Preasfântă Fecioară, care ai izbăvit neamul omenesc de osândirea strămoșilor (de două ori).

De la margini s-au adunat cei mai aleși dintre Apostoli, cu dumnezeiasca voie, să te îngroape. Și de pe pământ la înălțime ridicată văzându-te, glasul lui Gavriil cu bucurie a strigat ție: Bucură-te, vasul a toată Dumnezeirea; bucură-te singura care ai împreunat cu nașterea ta cele de pe pământ cu cele de sus.

Ceea ce ai născut Viața la viața cea fără de moarte ai trecut, prin cinstită Adormirea ta, înconjurându-te Îngerii, Domniile și Puterile, Apostolii și Proorocii și toată făptura. Iar Fiul tău a primit cu preacurate mâinile Sale sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeiască.

Slavă... Și acum..., **glasul al 6-lea:**

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieții, norii au purtat pe Apostoli prin văzduh, și pe cei împrăștiați în lume, i-a adunat la un loc, înaintea precuratului tău trup. Aceștia îngropând cu cinste trupul tău, au auzit glasul lui Gavriil, cântând: Bucură-te, cea plină de dar, Fecioară-Maică, ceea ce nu știi de mire, Domnul este cu tine. Cu aceia împreună, ca pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Doxologia mare, ectenia și otpustul.

Și se face ungere din untdelemnul sfințit din candela Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Ceasul întâi și otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului din Canonul cel dintâi, cântarea a 3-a, pe 4, și din Canonul al 2-lea, Cântarea a 6-a, pe 4. după Vohod, troparul Praznicului. Slavă..., Și acum..., Condacul, Prochimenul, glasul al 3-lea: Mărește, suflete al meu, pe Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale... Apostolul din Epistola către Filipeni (II, 5-11): Fraților, având în voi simțirea care era în Hristos Iisus... Aliluia, glasul al 2-lea: Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta... Stih: Juratu-S-a Domnul lui David, adevărul... Evanghelia de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat... În loc de Cade-se să te ferim..., se cântă Irmosul cântării a 9-a: Se biruiesc hotarele firii..., până la sfârșitul Praznicului.

CHINONICUL

Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

De se va întâmpla praznicul acesta Miercuri sau Vineri, se dă dezlegare numai la pește și la vin; iar de se va întâmpla Luni, la mireni se dă dezlegare la carne, la brânză și la ouă; iar la monahi numai la pește, untdelemn și vin.